

Kopodpisani se dopisati ka tiskati.
Prispesana se pluma tiskaju po dva svaki redak. Oglasni od 8 redakata stojte 60 kn., za svaki redak vise 5 kn.; ili u slučaju opstavljanja na pogodbe sa upravom. Novci se illje postaracem zaputim (aserga postale) na administraciju "Naše Sloga". Ime, prešime i naziv slijedi valj točno osnudit.

Komu list nedodje na vremenu, tako je javi odpravljanju u otvorenu pismu, za koje se no plaća poltarine, ako se invazna napise: "Reklamacije".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom ranta male stvari, a neologa sve poštvari". Nar. Pos.

Istarska vinarska zadruga.

Evo što možemo još stalna reći o tomu vele znamenitomu poduzeću u Istri.

Udružba, kojoj je ime: Registra Istarska Vinarska Zadruga na ograničeno jamčenje, sa sjedištem u gradu Puli, zakonito obstoji, jer je odlukom 2. septembra 1893 Br. 2535, ces. kralj, okružnog suda u Rovinju uknjižena u registru, koji se po zakonu drži za takova društva pri trgovачkim sudovima ili senatima.

U prvoj upravi, do buduće glavne skupštine, koja će se držati negdje u lipnju ili avgusta 1894. jesu slijedeća gospoda: Lacko Križ sin poznatoga trgovca Ivana Križa iz Čabra, izučen u trgovackih poslovih, mlađi, koji se još posvetio vodstvu zadruge i zato se nastanio u Puli. Njegov je zamjenik za slučaj zapriče g. dr. K. Janežić u Puli. Ostala tri odbornika jesu: veleč. g. Josip Velikanje, kurat i posjednik u Juršićih, (skotar Vodnjanski), Kuzma M. Spinčić, posjednik u Spinčićih (Kastav) i Ignacij Stiglić, posjednik u Puli.

Sva tri odbornika bavila su se da sada, ako i na malo, vinarstvom, te jim posao nije nepoznat; a njihovo osobno poštovanje i prokušano rodom, kao i sjajni primjer napredka u gospodarstvu, što ga je narodu svoje okolice, da već do sada veleslužni g. Josip Velikanje —, jesu nam zalog i vjera, da će poduzetje dobro napredovati. K tomu imamo dodati, da je odbornik Kuzma M. Spinčić, osim toga, što sam priredio vino na svojoj kmetiji, i što je

sam nešto do sada trgovao vinom, također izučen bačvarski meštar, što je vrlo znamenito i koristno za vinarsku zadrugu.

Obzirom na to, da će zadruga poslovati i sa zemljama, u kojih stanuju Niemci, dala je uknjižiti svoju firmu također njemačkim jezikom, te glasi: "Registrierte Istriane Weinbau-Genossenschaft mit beschränkter Haftung".

U prvi nadzorni odbor birana su gospoda: dr. M. Laganja, dr. M. Trinajstić i Ivan Spik. Ta imena nam jamče s druge strane, da se vinarska zadruga neće dati na vratolomne špekulacije, nego da će raditi sigurno, ponno, poštano.

U malemu do sada broju zadrugara ima zastupanih svih zvanja: trgovci, mali posejdinci, zastupnici naroda, načelnici občina. Ta raznolikost položaja kao i to, da je članova zadruge iz raznih krajeva Istre, daje nam tvrdnu nadu, da će posao dobro napredovati u korist začestnikom i u korist poljudjelske ruke u Istri.

A da je namjешljena i ta občinita korist i da do nje mora doći, evo da nas možemo na stalno uvrđiti polag ovoga što sledi.

U Istri neima niti jednoga vinara, koji bi bio propao. Svi do jednog zapisali su se; ali to sve bijaše činčarska trgovina. Danas mi nećemo ni trgovca ni skladišta, koji bi mogli na ponudu odpremjeti nešto više vina, recimo četiri, pet sto hektara sve jednaka, naravskoga vina.

A kako to? Tako, jer prave velike trgovine vinske do sada nije bilo.

Svaki kršmar za se, svaka kuća o

sebi, kad bi trebali, kupili bi vino, nešto u jednoj, nešto u drugoj konobi, u susjeda dobro, a u susjeda Bog znaj kako.

Nije ni to tajna, da se je posliednjih godina izvan Istre prodavalo pod imenom istarskoga vina neke tekućine, koja je samo ime imala od Istre, a drugo ništa.

Zadatak nove istarske vinarske zadruge jest, da doskoči tomu zlu, da naime uredi trgovinu istarskoga vina tako, da svaki, koji od nje kupi, буде stalen, da je kupio u istinu vino, a ne kojekakvu mješavino.

To će biti neizrecivo koristno za naše seljake, koji su naučni poštenu robu priraditi i onakuju ju prodati, kakvu su priradili, jer od takovih zadruga rado kupovati uz takovu cenu, knakova će zadovoljiti i seljaka i kupovca.

Istarska vinarska zadruga dobro će doći osobito onim siromašnjim posjednicima, koji su još zaduženi, pak moraju odmah odstati svoj proizvod, da poplate interesu i obroke svojih dugova.

Takovi neće biti prisiljeni, da počnu po to zamaknu svoju robu, nego će ju prodati za gotove novce i uz pogodbu odmah ustanovljenu, pak će dobivenim novcem obaviti što jim bude najpotrebni.

A poglavita korist, koju će "Istarska Vinarska Zadruga" doneti, biti će da, da se po vremenu po glavnih vrati grozdja i po glavnih predjeljih pokrajine stvore veća množina jednaka vina istih vrsti, jer bez toga neima prave stalne velike trgovine vinske.

Gospodarstvo! Jach braćo mila, podajmo se ljutom otom lavi, Smrvit će nas, svaga je sile, Djedova nam potamnjet do slava! Tako dušman pospratio se ruge, ali ga u srcu težka hrvata tuga.

Al tko da ti desniči prkos? raspaljeno tko da smiri srca? Hrvat junak sa se ništa ne prosi, da li samo uz tvog mrtvog žrca. Odun dušman žudi se, umije, što prot' njemu mrzki rob taj snuje.

Što da snuje? Budućnost će skora, pokazati njegove tajne snove, iukaj samo doklen kucne hora, iuk se nejedan narod te pozove. Silnici oj! rob ti izbrojio dane, da slobodo dan mu bolji grane.

Pređaj gujo! — Težko, težko tebi, aruti da te pastir bleđu roda. Da njeg nemam, znaj da nikad nebi, bleđudna nam Mirna tokla voda. Slava mu so našim rodnom oru, jer ti silni, krutu vlast obori.

Utaman vam grožnje, ljute h'jene, div so otaj vrli smesti noda, odlukam mu stavnim učima m'jono: narod bleđi podlji avoj gleda. Kluci velje kličke dušmanino, što mu žrtva toll neglo gine.

Žarkom rješi jednu udi raju, divnim zborom k svjeti mi ju budim, da so ljutom već odigrno vaju. Ta gje! rujna, gdje joj zora rudi. Vjerno vrati narod žrca nalog tim slobode pribavila si zalog.

Izlanj svakog dovrška na slijedeću stranicu.

Doprisi se nevrataju ako se i neplačuju.

Nobilječani listovi se neprimaju. Predplatite i postaracim stojeći 5 for., za saljace 2 for. za godinu. Razmjerne for. 2/1 i 1/1 za pogodine. Izvan curvavljive poštice.

Na malo jedan broj 5 novčić.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Farante br. 14.

PODLISTAK.

Na imendan velečastnoga g. Rajmundu Jelušiću, župnika u Beršetu.

Čiji li su glas oni tajni,
S kojih žico moje drhtnu lire?
Koji li je lik taj divni, bajni,
što mene gled evo svjeđi upiro?
Ti li si viho — Zdravo, zdravo da si!
Tebo poznam — tvoji su to glas!

Čemu dodje, viho nepoznata?
Dodge li možda, da me sjetiš kruši
holna sras, a h'j najgorih ranu,
Te da tim mi mukah žrtva ljutih?
Mau me se, nezmiljena viho;
ne spominj, što je nekoč bilo.

„Sreća nek od straha ti ne preda,
prisutnoće te moja nek on smete,
pijev za pionove sada nek zarade,
koji divom vionce slave plete.
„Daj se smeti, sreća ti ne ranib,
„Slušaj sramo, red' što ti nekanti,

„Pođe briega, koj' se Šicel zove,
— blizanci taj stare Učke goro —
„uz klišture, koje svjetom slove,
„visoko nad pioneve se more,
„duh moj neće te tam u mjesto vodi,
„koje rodju slavnog sina rodji.

„Tudier neć Bogu milog žrca,
„uzor čisto ljubavi i misa,
„žudi svom, koj' era osveta srasa,
„njemu pjevat tvoja mora lira.
Vila rođe. — Ljubnun mu je čelo,
a visinu tad poleti smjelo.

Tam, gdje tih Mirna struji rieka,
živa elika potištana rida:
tam, gdje narod sudba biće prička,
gdjeno krvnici sâm zna što 'sloboda,
tam, gdje Hrvat još u robstvu kuka,
gdje ga silnik na sto mori muka —

Vječna Provid podi Ti dosudi,
medju parod, koji silno strada;
branićom mu, zaštитnikom budi,
tam, gdje samo krvni zakon vlada!
„Daj se žuri . . . — ne okljevav viho,
doli mu vampir svu krv ne izsije!

Tako Tobi bosjedili vilu
boginja te našem rodru skloni,
tvoj pomoći naumiliš bila,
da ga jednog tužnik rieši sponi.
Tobe ubra, da mu njegove skine,
da so ciljažuđenog dovine.

Vilinskom se glosu ti odi . . .
hitro u pomoći jednom hrušu rodru,
pod tvój stieg ka sveti tada sas za;
da mu zlatnju izvojtis' slobodu.
Od novoljivo da ga spasiti ljute,
te mu k eroci boljoi utreš putu.

Ali' je anga jednom malakšala,
krvi bojnik bljuć dogrožnji,
srećom hrg'vim tuga zavladala,
a na duši legli jadi tajni.
Kleti većo kličke dušmanino,
što mu žrtva toll neglo gine.

Nu gle ūđala! Na rieš tvoju žarku,
sav se narod oko toba skupi,
silnik da mrazku odrek varku,
pod tvój barjak smjelo mahom stupi,
željan da se a ljutim zmajom srasi,
koj' mu sveldjor sveta prava gazi.

A i sad za dugotrajnim radom,
erica roda na erou mu leži.
Podlegno li? — Sam se tješi nadom
Pobjedi li? — duša mu se nježi.
Za dom i rod, njegovo gospo do to je
kog se ljeti silnici svj boje.

Molimo te silni, volji Bože,
na mnogaja poživi ga ljuta,
da so dugo jošter borit može,
za djeđovska naša prava sveta.
Zdrava uzdrži, Bože, našog Rajka,
da mu srećna domaća je majka.

Em. in.

Hennebergova večer u Trstu.

Jedno večeri polovinom avgusta srotnom u trčanskom „A que ed oto“ prijatelja Lacka i K-a sa još druga dva gospodina u putnom oditolu. Ugodno me iznadi, kad sasnab, da je jedan od gospoda stranaca glavom Josip Henneberg, poznati đaču u Travnič-Pavidžidovom „Epinikiju“. Eto, pominjal, egodo, da dužom na vlastite uči žaljvidžiju, o kojou mi je prijatelj, gospodin Mandić priporoviano, da jo na putu u Dubrovnik i natrag o Gundulićevoj svadobnosti svojim humorom zadivio putnike. Moram priznati, da sam na prvi pogled podvrgao, da li će na vlas zadovoljiti Mandićevom priporovianju pojavu dvadesetdvodjedog mladića, onjaka stasa, amedžija očiju, ozbiljna tankoputna lica, kojemu duško crta za nezvadu do uglova ustnika podvajaju donekle pesimističan izraz.

Sljedeće vodri na sastanku u gostionici kod Štoka, gdje na se sluđano sakupilo kakva potajnostica, što Slovenaca, što Hrvata, humor Hennebergov nadmatlio je moje

podgoru u svome bogatstvu, a iz rječenih utaka jasno protišla, da im i oblasti idu na ruku, koliko jo to moguće. Prenda ste Vi u rečenom članku jasno predodili štetu i smrtonu, koju bi se na našem putu u slučaju, da ne Niemiči uvuku s obdično stazupstvo, držimo ipak vrednim, da se ponovno na to ovremeno.

Bit će tomu desetak godina, što je društvo južne željeznice (Sibabu) razvilo svoju djelatnost ovih krajevih, to učinilo od nezadane nekod Opatiju svjetseno poznatu i kupalište i kupalište. I danas vidjeli veličanstveno palade, ubave ljetnikice, krasne perivoje, što rečenođa družina, što privatnike, rasasute po tom divnom kraju na podnožju starog Učke, a na Želu jedrenjskoga mora. Mi priznajemo, da je njemačka ruka mnogo učinila za razvitak i napredak Opatije i drugujemo još a toga ljetnica, ali najudučnije prosvjedujemo proti tomu, što nam ta ista ruka na posvećenu istarskom tlu udara spomenik, koji pretom kaže prema sjeveru — jednom, kako oni tvrde, nosiovi ludi prosvjet, u ove krajeve!

Do sada su očilno dokarali, da presiru našoj jeku, udarajući svagdje jedino njemačko napise, tako da lice svakog čestitog rođenja oblije rumenito od stida, to se nehoti pita, da li se nalazi u srcu Germanije ili u onoj Opatiji, u kojoj se pred desetak godina nije čula no hrvatske riječi. Uz to ne drže u svojoj oholosti ništa do domaćeg dojvike, naniještajući samo tuđince i onđe, gdje bi domaći dojvici najbolje pristajao, smo da se dočopaju svoga šudjenjoga cilja, — da ponijeme krasnu nasu Liburniju. A kako dete tijepog dokaza, kako Njemači domaće ljudi poštuju, do onog, kadno htjedeš u svojoj goriljosti sa njemačku stvar izbrisati s jednim potesom, para pravo pomorskih kapetana, da glasuju u prvom tlu, unatoč jasnom slovu zakona? Tim htjedeš omoloviti, pod noge upravac, jednu tako rekun, inteligenciju u pomorskih ovih krajevih, nebi li i u prvom tlu izvjestiti pobedu kod izborne žare, pa da onda raztrube u svojih novinash tobožnju pobedu njemačke tisući na ekranjnom katu jedrenjskog mora, kako su učinili prigodom posliednjih izbora za obdičnu vprinaku, kadno je pakim slučajem jedan jedini Njemač bio izabran u zastupstvo. Sjećamo se, da je jedna njemačka novina tada doniela uvodni članak pod naslovom „Ep pur s imuove“, u kojem je pričala sili neprakse njemačke muni u Liburniji i proričala skorošnju pobedu njemačima. — Neho se pitamo, šta bi ta novina pisala tokom onda, kad bi našom domaćem noslogom njemačka stranka stavila pobedu u jednom izbornom tlu.

Te a i druge činjenice potiču nas, da se žilavo opremo svakom pokušaju, da ne uvuku Njemač svoje prate u obdične poslove, jer iziskuje to da nas ne samo ljuvav do materinjeg jezika, nego i narodni ponos i čast naša.

Kao što je svaki pojedinac sam kovač svoje sreće, tako hoćemo i mi Vološćanci i Opatičci da budemo, jer smo podpunoma uvjereni, da našto po Bogu i zakonu ide;

ocjevjanje. Še glave stola, gdje je sjedio naš Pepe, vrealo su Žale kao varnice izpod bata, a bat je u istinu bio Lasko K., ono većer naš impresario, koji Henneberg nije dao ni odahnuti, gurajući ga neprastance i optužujući mu ovaj ritornir: „Daj, Pepe, još jednu!“

Nisi znao, domić bi se više smijao. Da li u njegovom bezsemeljenu govoru, u kojem je, ne zapov je jedan put, na temelju bezsemeljnog predpostavlja, stvarao još bezsemeljni zaključak; da li njegovom madjarskom govoru, koji ti se, onđe po aglasku, ubila pridinje madjarku, ali kojega — kako reči — nije ni on sam razumio; da li naposlij ogovorom našemakom govoru, gdje zgodno upotrebljava krive slopniške i krive spreže glagolje. — U državici priutaju Slovencem uspijelom astironu breno njihove narodne protivnike. Al tako postigne svoj vrhunac, kad Henneberg uze oponaseniči doček velikog župana, gdje vješto žigode pušavot蒲ukog učitelja. Tuj duješ najprije pušavot蒲ukara, žarbu svjoljne, kako da ga što ljepeš dodeka, a zatim vidiš蒲ukog učitelja, kako se sa Šeširom u ruoi protišće do njegove presvjetlosti, gdje zavirujuš u papirčić, koji drži u šeširu, izpetaš govor posvo protivnam onomu, što bi bio da reče. Komisio je bio vidjeti, kako se izuzamši obziljog Pepe osta, bitavo društvo drži za trbu.

Nenadnkrijuj ja pak Henneberg u opažanju naših narodnih običaja i nevjera. Misliš, da ne vlastite uši duješ razgovor dvojice ličkih kirijaša, što po naši vozevinu kaši proko Velobitu. Uz jednoljnički glas zvonce (Henneberg udara u dvojčko) kirijaš, koji goni, razgovara sa svojim

jer znamo, da čomo se time odužiti najljepše patriotske dužnosti; jer znamo, da „tudjin ima svoje, ne posuđuje jude tvoje!“

Vološćakom i Opatijcem

u oči inboxa.

Dignite se očelim enagom
Voljom divom brat uz brata,
Pokažite da ste sinci, prava dječa
Od Hrvata!

Nebo vam je dalo tako
Krasna mješta, divna siela,
Postojbinu stanu sličnu
Od angela!

Ne, ne dajte, da vam tudija
Juđor dođe, njima ravne,
Ti alemi svojine su
Vaša davna!

Ne vjerujte sladkoj riebi,
Ni laskavom tudjemu aboru,
Skupite se, složno braće,
Još u horu!

Dajto vašim, vašim samo
To kormilo vi u ruke,
Oni će vas čuvat znati
Svake muke!

Znajte samo, brat za brata
Živo rado — lako gine...
Složno braće, da vam zvonda
Srdešne!

Zadar. R. Katalinić Jeretov.

Pogled po svetu.

U Trstu, dne 6. septembra 1893.

Austro-Ugarska. Po najnovijih vesti imalo bi se sastati carev. viče dne 10. oktobra. — Njeg. Vel. cesar i kralj Franjo Josip I. boravi u Kroatcveu, u Galiciji, gdje su ovaj par velike vojničke vježbe. Tuj je vladar primio poglavara zemlje i Poljske prake, kojim je naglasio, kako je zadovoljan sa zastupnicima poljskog naroda na carevinskom vjeću, gdje da rade požrtvovno za državu i za Poljake. — Ovih dana govorio je mladočeski vodja dr. Greger svojim biraćem kod Mělnika, gdje ga vrlo svečano dočekao. On reče među ostalim, da još nije nadošlo doba, da ostave zastupnici českoga naroda carevinsko vjeće, nuđi da će doći vrieme, kad će zapu-

konji; zove ih po iwen, jednoga punje, drugoga, koji mu je draži, miluje. Drugi kirijaš dresmiće, te ne pitanja prvega odgovara pospreno, zivavaju. I glas zvonce i razgovor kirijaša gubi se u daljinu, a to ne izvadja Henneberg riedkom vježtinom. Čuješ, kako se kola zauzavat kod krme, gdje se na opotorno lapanje kirijaša krmarica Maša eglesi kroz sen svojim ženskim glasom, putiv kirijaše u krmu. Tuj se jedan opije, a ja neznam, da li sam igda vidiš koga toliko vještoto pijaču. — Isto tako vještoto izjadja Henneberg izvjenito dozivje dvojice pastira na paši. Buru je smička izvabilo njegovo opočanje pjevačić J. m. i o. U pjesmi: „Domovino, domovino, raju žica moga...“ naš Pepe takavom vještoton opočanje, kako može u onoj snazi doprijeti do ono visine njegovo mužko gelo.

Henneberg poznat su u kren nađevi gotovo iz ovih naših krajeva, i kod je on. Slavenac, stao pjevati Šeširo, riedko, što više i boduljke pjesme, u kojih su gotovo sve sami poluglasi, jedno od gošpade nije se mogao uzdržati, a da mu se šali ne duvinkne: „Vi niste dovjek, vi sto s vragom pomješan...“ a ja određujuš napjevi is rodnog. mi kraja, obetajuš mi u kratkoj zdravici, da će njegov veder opisati u podlistku „N. Sloga“, što ero ovime i dinim.

Zekljubom u primjetom, da je po mojem mnenju Hunnenberg, posvetiv se filozofiji, promasio svojo svrhu, to da bismo mi, kad bi on bio i u podporu sa kompetentno strano, stokli u njom koniku, koji bi nam bio na ponos i diku.

Anton Torezin.

stiti to viće, koje nije u skladu sa pravima kraljevine Česke.

Crnogora. Jedan talijanski list piše, da će se na Cetinju ustrojiti katolička biskupija. Knez Nikola ustanovio je na uspomenu obodske svećanosti javnu kužnju, podatav joj mnogo knjiga i 1000 for.

Srbija. Kralj Aleksander putuje još po Srbiji, to je svuda oduševljeno primljen. Obtuženi ministri doći će ipak pred sudište, kojemu će predejati dati državni savjetnici Velimirović.

Rusija. Službeno je javljeno iz Petrograda francuzkoj vladu, da će rusko ratno brodovlje posjetiti francuzku luku Toulon. Taj posjet neće biti samo uvrat francuzkomu ratnomu brodovlju u Kronštau, već i odmazda Njemačkoj za prisutnost talijanskoga kraljevića u Metzu kod njemačkih vojničkih vježba. Tim će biti ujedno dana velika zadovoljstva francuzkomu narodu za uvriedu, nanešenu mu od talijanske vlade, koja je pristala, da kraljević ide u Lotaringiju.

Francezka. Prošle nedelje obavljeni bijahu u Francezkoj uži izbori, kod kojih se je opet ojačala vladina stranka. Kod tih izbora propali su vodje radikalnih republikanaca i borapartista.

Njemačka. Cesar Vilim razvija sav mogući slijaj kod vojničkih vježba u Metzu, da predobije za se nezadovoljno francuzko stanovništvo i da počkaže, kako je silna i bogata njegova država.

Englezka. U englezkom parlamentu bijaše napokon prihvadena i u trećem čitanju zakonska osnova o poboljšanju stanja u Irskoj.

Blagajnik društva primio je nadalje što sledi: Putem gosp. povjerenika Glure Ružića na Rici 87 for. 50 nđ., uplaćenih od g. Ivana Randića iz Kostrena na saldo utemeljiteljne svote. — Gosp. Nanić D. u Našiču posao na ime g. Schöma 5 for.

Gosp. dr. R. Linić iz Riske posao je uplaćenih od g. A. Gambara, krmara na Trsat 12 for. kao god. članinu, a 5 for. sabranih med prijatelji. — Gosp. dr. Ivan Zaher u Zagrebu putem g. G. Ružića na Rici posao je 8 for. — Gosp. Jakov Jakovčić, kapelan u Dugojevi sabran na Rokovu u župnom dvoru u Sv. Petru 4 for. 30 nđ. — Gosp. Sime Kvirin Kozulj iz Maloga Lošinja posao je 20 for. 50 nđ., sabranih tekudoga mjeseca. — Gosp. C. Pardo, ljekar u Campolongo kod Zadra posao gpd. član. 1 for. — Na piro gosp. I. Grigorini dne 24. i 25. tek. mjeseca u Rukovu sabran je 50 for. 8 nđ.

Velemožni g. prof. dr. Plivorić, rektor kr. hr. sveučilišta u Zagrebu posao je putem slavne uprave „Narodnih Novina“ 10 for. Istom putem i gosp. dr. Iv. Kukolić iz Vukovara 1 for. 25 nđ. — Gosp. Julije Sadelić u Vukovaru posao je sabranih na Stjepanu u kudi g. Stjepana Sedelja u Trpinji 7 for. 15 nđ. — Gosp. L. T. S. 5 for. — Gosp. Benigar A. Valtura posao for. 8 — Gosp. Ivan Fiamin iz Opatije sa braćom 44 for. 50 nđ., a darovaše slijedča gospoda: Rajko Revelanije, Karmina Skeci po 2 for.; A. C. Fabiani for. 150; Ivan Fiamin, Julija Fiamin, Pavao Justić, Benedetto Fiamin, Tonka Fiamin, Ivan Priskić, Ivan Čar, Jakov Jurković, Ivo Lotić, Pavao Jurković, Kost. Jotić, Jakov Jurković Alešovac, Ivan Lotić, Franka Justić, Marija Justić, Pavao Tomasić, Angela Tomasić, Ivan Bradić, Regina Miran, Mate Kundlić, Anton Jurković, Ana Jurković, Jakov Pokišić, Juro Kubar, Milka Jurković, Virginija Miran, Paškal Miran, Franc Monto, Mikloš Peršić, Albin Priskić, Petar Jurković, Ant. F. Justi, Santo Justi, Marija ud. Tomasić, Bonodetto Ferlan, Vinko Jožić, Josip Sigulić i Folco Počiločki avaki po 1 for. Živili! — Gosp. R. Katalinić-Jeretov iz Zadra sa braćom i prijateljima 154 for. — Voleo. g. Don Mihal Legionija, župnik u Veprinu sabran u predao 8 for. 50 nđ. Uplatili su g. Stjepana Legionija, župnik u Veprinu, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

I. Vranjevajto u Pidavu je upravio je posao na Mihal Legioniju, župnik u Huću i Mihal Legioniju, župnik u Dubrovniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

10. t. 1893. Sv. Ivan Sokol u drži tamburu, vrlo blago posvo, da je dvojica Ivanu, župnik u

Natko načeknik u Šibeniku, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Odgovor dno 28. gospodin Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Ekoviš sakupio je među nekolinom Šlanova, Hrv. Škole for. 350, kako bi se učinio oglašeno — Gospodja Florija Furlana, župnika u Trogiru darovalo je 5 for. — Gospodin Gustav Madrušan, lekar u Karlovcu, posao je 20 for. na račun utemeljiteljne svote (L. obrok). Od nas hvala, a od Boga plada!

Gosp. Ljudevit Furlan sabrao je u veselom društvu Hrvata i Slovenaca gestion kod „Senice“ u Bedu for. 410, te nām je sabranu svetu posao. Živo!

„Obzor“ je primio od gosp. Stjepana Topljaka i Sv. Ivanu-Zeliju 4 for., sabranih kod voleo. gosp. Ante Riegora, župnika u Biogradu. — Od gosp. Reinera inžinira u Feldkirchu (Vorarlbergu) 1 for. u imo članarine. — Dalje od g. Mije Filipovića 1 krunu. — Gosp. Ivan Kratić, župnik u Sv. Petru-Cursteru sabrao je i pripao 4 for. 40 nđ. — Od g. Priju, Istrana, iz Senja 8 for., sabranih u prijateljskom krugu privrednog zdravstvenog biskupstva. Jurje Poslovici. — Dne 26. o. m. vjendao se je u Zagorskem Humu gosp. Mihajlo Šterk učiliđi, trgovac i posjednik u Maji, sa gospodnjicom Franjom Margotić. Tom je zgodom sakupljeno na predlog mladočenje 60 for. Živili rodoljubivi darovatelji!

Za družbu sv. Cirila i Metoda predložio nadalje gosp. R. Katalinić-Jeretov u Zadru, u imo godišnje članarine p. n. gospoda: profesor Virgil Perić 5 for., a dr. Pero Klaić 3 for. Doprinješo pak po 1 for. p. n. gg.: Nikula Šimić, N. N., Josip Modrić i S. Kolonić, a po 50 novčića: Ante Kesić, A. Buljan iz Sinja i M. Radica. Živili i Pomorski sv. družbi sv. Cirila i Metoda i Zadarški povjerenik posao je već svetu do sad sakupljeno od for. 184 blagajniku druži. A. Stangeru u Volskom.

Nar. List.

Blagajnik društva primio je nadalje što sledi: Putem gosp. povjerenika Glure Ružića na Rici 87 for. 50 nđ., uplaćenih od g. Ivana Randića iz Kostrena na saldo utemeljiteljne svote. — Gosp. Nanić D. u Našiču posao na ime g. Schöma 5 for.

Englezka. Sime Kvirin Kozulj iz Maloga Lošinja posao je 20 for. 50 nđ., sabranih tekudoga mjeseca. — Gosp. C. Pardo, ljekar u Campolongo kod Zadra posao gpd. član. 1 for. — Na piro gosp. I. Grigorini dne 24. i 25. tek. mjeseca u Rukovu sabran je 50 for. 8 nđ.

Velemožni g. prof. dr. Plivorić, rektor kr. hr. sveučilišta u Zagrebu posao je putem slavne uprave „Narodnih Novina“ 10 for. Istom putem i gosp. dr. Iv. Kukolić iz Vukovara 1 for. 25 nđ. — Gosp. Julije Sadelić u Vukovaru posao je sabranih na Stjepanu u kudi g. Stjepana Sedelja u Trpinji 7 for. 15 nđ. — Gosp. L. T. S. 5 for. — Gosp. Benigar A. Valtura posao for. 8 — Gosp. Ivan Fiamin iz Opatije sa braćom 44 for. 50 nđ., a darovaše slijedča gospoda: Rajko Revelanije, Karmina Skeci po 2 for.; A. C. Fabiani for. 150; Ivan Fiamin, Julija Fiamin, Pavao Justić, Benedetto Fiamin, Tonka Fiamin, Ivan Priskić, Ivan Čar, Jakov Jurković, Ivo Lotić, Pavao Jurković, Kost. Jotić, Jakov Jurković Alešovac, Ivan Lotić, Franka Justić, Marija Justić, Pavao Tomasić, Angela Tomasić, Mate Kundlić, Anton Jurković, Ana Jurković, Jakov Pokišić, Juro Kubar, Milka Jurković, Virginija Miran, Paškal Miran, Franc Monto, Mikloš Peršić, Albin Priskić, Petar Jurković, Ant. F. Justi, Santo Justi, Marija ud. Tomasić, Bonodetto Ferlan, Vinko Jožić, Josip Sigulić i Folco Počiločki avaki po 1 for. Živili! — Gosp. R. Katalinić-Jeretov iz Zadra sabrao i pripao 184 for. — Voleo. g. Don Mihal Legionija, župnik u Veprinu sabran u predao 8 for. 50 nđ. Uplatili su g. Stjepana Legionija, župnik u Veprinu, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

I. Vranjevajto u Pidavu je upravio je posao na Mihal Legioniju, župnik u Huću i Mihal Legioniju, župnik u Dubrovniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

10. t. 1893. Sv. Ivan Sokol u drži tamburu, vrlo blago posvo, da je dvojica Ivanu, župnik u

Natko načeknik u Šibeniku, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Odgovor dno 28. gospodin Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

Opština Šibenik, župnik u Šibeniku, da se obvezat će učiniti slično i u odboru.

priopćao sabranih u vlasnom družtvu u Zavani-Ranču u Puli 2. for. 45. n.v. — Gosp. Iv. Lešić, medicinac iz Opatijske predao 25. for., sabranim kod objeda prigodom imenada večer, gosp. Rajmunda Jelutića, župnika Bersešu. — Gosp. dr. Pero Gavranić, odv. u Zagrebu, poslao 18. for. Dvojako slijedeća gospoda: Novaković, Tomisl. dr. Rado Čikara, Krištan, Bothe, Pavlović, Radičović, Marović, Rendeli, Furt, Aleksandar svaki po 1. for.; dr. Horvat i Švarc svaki po 50. n.v. — dr. Pero Gavranić 2. for. — Slavno uruđidstvo „Hrvatske“ u Zagrebu poslalo je 25. for. kano pri obroku, položen od g. med. A. Milovida na račun upisane utemeljiteljne avote od 100. for. Gospodnja povjerenica A. Fabianidi u Krki poslala ubranih prigodom jedogca zlatnoga pira 5. for. 50. n.v. — Slavna uprava „Narodnih Novinak“ u Zagrebu poslala 45. for. 70. n.v. Dvojako slijedeća gospoda: Župnik u Žabici, Ljudevit Ivančar Šlanariću za g. 1893. for. 1; Ćed. Korbar, svećenik u Stub. Topličah sabranim for. 7.20.; dr. Dane Gruber u Virju sabranim for. 13.50 prigodom proslave imenada sv. I. hrvatske g. dr. Luje Harasina; Ivan Šafar, obdičanski biližnjak u Maji 24. for., sabranim na avati g. M. Šterka — Gosp. Bertoš Ante u Pazinu poslao je 5. for. — Gosp. I. H. iz Trata priopćao sabranim 5. for. Dvojako gg.: I. H. 8. for., I. P. 1. i M. M. 1. for. — Gosp. pop. Ante Raguzan, duh. pom. u Dubraniću, sabran kano Šlanarinu i priopćao 10. for. Uplatiće slijedeća gospoda: Pop Ante Raguzan, Jakim Tončić, učitelj u Sv. Vidu, Toma Kraljić, bogoslov, Andrija Juranić, pop Pavle Milović, župnik upravitelj, Fran Rode, učitelj, Mihovil Mužinčić, župnik u Belovaru, pop Toma Bogović, kapelan u Belom svaki po 1. for. i pop Mate Justinović, kurat u Sv. Vidu 2. for. — Gosp. Liberat Sloković, duh. pom. u Žminju priopćao 12. for. 10. n.v. Dvojako slijedeća gospoda: Liberat Sloković, duh. pom. 4. for., Fran Kem, duh. pom., Vlastav Folta, duh. pom. i Anton Fucić, duh. pom. svaki po 1. for.; u družtvu u Žminju sabra for. 5.10. — Hvala od srdećim!

Podario je 1 kr. g. A. P. Hektorović.

„Crvena Hrvatska“.

Mjesto vjenca na grob pok. Marije Balatko, p. n. braća Urbančić položili su kod uprave „Obzora“ 5. for.

Ruski profesor na prolazku u Krku podario 2. for.

Vjenčati će se u utorak dne 12. t. m. dražestvo gospodinu i vrednu Slovensku Žinku Kastelicu, kćerku gosp. Kastela Kastelica, nadelnika i vojvodjenskoga u Materiji, sa pozatim našim rodu: ljudom g. d-rom Otokarom Rybačićem, kandidatom odvjetničtvu u Sežani. Naše srdačno čestitamo mladom paru unapred! Umirovljen bijaće predsjednik trgovacko-pomorskoga suda u Tratu g. Josip Žencovich, te bijaće tom prigodom od Njeg. Vel. odlikovan vitežkim križem Lepoldovog reda.

Odbor poljščkoga društva „Edinstvo“ imati će u nedjelju dne 10. t. m. u 10. sati u jutro redovitu sjednicu, kojoj se gg. odbornici i zamjenici ovime pozivaju.

Glocezanske vesti. Premašten je g. I. Vrunjac duh. pomoćnik u Piću u istom avjektu u Oprtialj; g. Fr. Keme iz Žminja u Pićan a g. M. Škerbeo iz Rojana pošao je upravitelj Župom u Korto; g. Iv. Kocićper Župu pošao je kao duh. pomoćnik u Huji i kao kapelan B. D. M. na Krasu.

Mladomanički g. P. Svegelj imenovan je duh. pom. u Žminju a gosp. J. Košić duh. pom. u Rojcu.

Do konca tek. mjeseca otvoren je načelnički izbor u Pazu.

Veselici priređuju u nedjelju dne 10. t. m. u vrtu „Narodnoga doma“ kod Sv. Ivana našu narodnu družtu „Tržaški Sokol“ i „Slovensko-pevsko društvo“ u sudjelovanje svetoivančkoga tamburaškoga sabora. Program veselice jest vrlo biran i bogat, te sam stolni, da će posavje zadovoljiti naše občinstvo, koje će bez dvoje mnogobrojno pohrbiti k. Sv. Ivanu, među našu okolišansku bršču.

Naknadni izbor u Goričkoj. Dne 5. t. m. obavio se još je zemaljski zabor. Gosp. Š. Š. nekadašnji izbor na mjesto pok. zastupnika Ivaničančića. Izabran bijaće skoro jedino glasno poznati slovenski plenički grof Alfred Coronini, na demnu jo samo destituti njegovim vrednim izbornikom.

Odgovor na „izpravak“ iz Kastva od dne 26. augusta 1893., podpisan po p. n. gospodinu nadučitelju Nikoli Butkoviću, u viđu, a tiskan u 85. broju „Naše Stope“.

Opazujmo, da tu ne ima nikakvoga „izpravka“, odgovaram na drugo pitanje, sadržano u njemu, da se čuje: da jedan od nadučitelja muške pučke pionir u Kastvu dolazi, imenito prije podne, kašno

u dijuni, i onda, kad dođe u nju, često priređuju zabavo, nu ova bijaše ponećeto izjavljivi; sve što više navaljivate na našo različita od ostalih, jer jo stupio za prvi put u ovu godinu pre občinato naš novi natrojeni tamburaški sbor. Što se predstave tice, ona nije znostala, sa prvačinom, ali ujek ista naš mori nevolja, što ne ima predka u muškoj školi“.

Tim je odgovoreno, obzirom na reči dopisa, također ne prvo pitanje — dim dakako nije rečeno, da ne ima i drugih faktora, koji bi mogli doprineti pravomu napredku u redenoj školi.

Dopisnik iz Kastavčine 2.9. 93.

Iz Baško piše nam g. Mata Čubranić, da je ga piseao zadnjeg „Braniće i Jurine“, ni dušna ni krija napao i uvrijeđio, što mi veoma žalimo, jer je naša vrata žalja ne dirati u osobe, ako nije skrajna nužda; najmanje pak u osobe, kojoj nikomu zla nećemo.

Upozorujemo ovim ponovno gg. dopisniku, da se kane osobnostih, te da nam se pak nedosadjuje kojekakvimi izpravili tužbami. Budemo li donali, da bilo koji od gg. dopisnika izvršio istu i napade osobu iz osvite, iz privatne pisme ili komunitati, odati ćemo njegova ime napadnutomu bez obzira bio nam prijatelj, rođak, mesnički.

Iz Rieku piše nam 5. t. m. Judoza zapovjeda joj radoljubna obitelj g. A. Pajkurić grđeve nosreća. Toga dana izjavio, po obzoru glave obitelji g. Andrija Pajkurić iz kuće to dojav na „Cores“ cruti se mrtav na zemlju udaren od kapi.

Za pokojnikom izdala je obitelj slike:

„Danas u 11 sati prije podne premijenu je naglo smrću Andrija Pajkurića pomorski kapetan, brodovlastnik i posjednik u 67. godini života svojega. Milijun pokojnik je sabranjen u sruđu 6. ovoga mjeseca a sprovod krenut će u 10.30 sati u jutro iz vlastite kuće, Trg Upravnog, broj 441.“ Pokojnik bijaće obče obnovljena i štovanja osoba na Rieku radi njegova poštovanja i dista značaja. U njemu gubi obitelj vele vrednu poglavnicu i riečki Hrvati dostitoga druga, prijatelja i rodoljuba.

Pokojnik bijaće test Vađega prijatelja g. Dr. A. Dukića, odvjetnika i nateljnika u Pazinu. Prevrednomu pokojniku podigli Svojstvo pojkoj vječni, a gorko razvijenjivoj obitelji kriopisti, da podnese strpljeno ovaj težki udarac.

Dva izpravka iz Omislija. Gosp. A.

Turato krmner u Omisliju piše nam, da se tamo novodi istraži proti nijednom od bivših blegajnike, a tim da nije nikomu osvanuo crni petak. Gospod obič. tajnik Turato želi pak, da izpravimo, da se ono njegova tita, što bijaće rečeno u br. 83 iz Omislija, što može radno žinimo, no milijebi nam bilo, da je mogao izpraviti ono, što je rođeno gledje podržavanja talijanske na obdičansku uredu. Eto, ovim su poslužena gospoda, koja se pozivaju na ŠS. tiskovinom kanzom, koji označuju kako imaju glasiti izpravci ili priopćana, ali koji su gg. izpravitelji nedrža.

Stipendija. Otvoren je natječaj na stipendiju od for. 112. iz zaklade pok. biskupa Dobrile. Ovu stipendiju mogu uživati daci u I. gimnazijalnog razreda dok avšte nauke. Može valja poslati do koncerata, mjesecu propisanim putem c. k. načnosti u Trstu.

Otvoren je nadalje natječaj na tri istarske stipendije (za dječake iz tržačke biskupije) svaka po 84. for. Molbo valja poštati od 80. tok. mjeseca biskupskom ordinifikaciju u Trstu propisanim putem. Priložiti treba kratni list, svjedočbu srodnosti i onu o ciepljenju kozica, te školsku svjedočbu.

Sa puta. Hrvatsko Primorje, ta naša dika, našu tju mora, nekud slavno, a danas obrazuju od vlastitih sinova. Slavno parobrodarsko društvo „Ugarsko-hrvatsko“ tada šeće, nu ono van je isto takđe majarsko, njemacko i talijansko. Doh. na parobrodu nečete naši nikakva oglasa hrvatskog; tada van je našo njemački i talijanski. Zgrajati se je na tolikoj bozobzirnosti; ali što kažemo, to je skrajna poput „livotinske“ gospoda. Gospodo, gospodo, „svetina Starčevićansko“ — oj ironijo —, a parobrod i njihovi pod nadučiteljima zastavom po hrvatskom šeću se zorni! Ne ujih jo svaku i najmanja stvarca oglašana talijanski.

Da se digni oni morti vratovi, sonjaci uskoci, pa da vide takvu bezobzirnost vlastitih sinova, sigurno bi im opet prokrovili one ljuto rane, zadobivene branodruhtvom našu more mori! (Ostavljamo svu odgovornost g. dopisniku, jer ne znamo, koliko na svemu istinu; ako je tako, ave ovo istinito, tada to rado podpisujemo. Op. uređ.)

Iz Vrbnika piše nam poštakom sopstvena: Kako bijaće javljeno i u očenjenoj „N. S.“ dne 27. avgusta bila je predstava u našem starodrvnom Vrbniku. Već je jedan od nadučitelja muške pučke pionir

u Kastvu dolazi, imenito prije podne, kašno preidujo zahtavo, nu ova bijaše ponećeto izjavljivi; sve što više navaljivate na našo narodno svećenstvo i učiteljstvo, sve to voći odpor deto nači. Konončno želim je, kao i sav ovaj puk, osim onih „n.o!“, da nem Svetišnji sačuva našega g. kapelana joj mnoga ljeta, a oni „n.o!“ neka si nazavaju popa od „Leg a nazionale“, kakov su potesljili i drugovi im.

Dužnat svakog početnog Hrvata. Svakom inteligentijem Karlovačanu biti će poznato, da se je u mukobornoj Istri ustrojila družba pod imenom „sv. Cirila i Metoda“. Koja je svrhu ovomu družtu, mislimo, da je tekućoj posuzno: dječati naime hrvatske (i slovenske) škole, širiti prosvjetu u katoličko-narodnom duhu, u kršćko-budućnost bedemom proti nepravednoj i podložno težnji istarskih Talijana, koji ave sile napravio, da hrvatskoj (i slovenskoj) dječi otmu jesik, a po njem i narodnost, tu stavljanju svakog pojedinjanog naroda.

Važnije i plemenitije zadeće ne može zaista da ima jedno državno. Po tom je dakle dužnost svakog rodoljuba, da tomu društву pripomognu vršiti čestetu i točku mu zadužiti, to jest, da ga materijalno podupire. Istarski Hrvati čine doduće svoje, ali što će malene, siromašne Istra same? Najveći podpori i nadje se družbi „sv. Cirila i Metoda“ od svoje braće u Hrvatskoj. Pa i bliznici u Hrvatskoj nalazi hvalu Bogu dosta odziva. Zato ne smije ni Karlovac, da za istalim mještima zaostane, što više — on bi morao da bude dočvorodjem i glavnim pobornikom u tom plemenitom podhvatu. Ta nije ga veljača badava oktistil domovina „najrodoljubivijim“!

Oslanjajući se na taj patentovani patriotsim, usvoi se jo se zadaču jedan maturskog, turant, da u našem gradu kupi članove za družbu „sv. Cirila i Metoda“. Zadača zadača vodila vriodna i plemenit, alijedno vrlo nougodna i tegota; jer obijati tudi pravove, pak ne mnogo mjestih bez uspjeha, a gđejgo i u izkušnju „esterdrâna“ proporučiti se milostivoj — to evo nije najugodniji posao. Moramo priznati, našo se ipak ljudi, koji su pokezali, da znaju shvatiti važnost i plemenit svrhu ovoga društva. Među timi jo na prvom mjestu vrli naš enogradjanin dr. Banjavčić, koji se uj u ovu godišnji pokazao, da jo pravi hrvatski patriots, koji je pristupio društvu kao član utomoljitoj — zapisavši mu svetu od 150. for. Zaista lep prinos i dokaz rodoljubne poštovnosti. A drugadije nalazi se slabog.

No nadajmo se, da će gosp. sabirac biti odzeta za svoj trud bolje nagradjen. Sto više, od Karlovačan je odrekivati, da neće biti zadužiti u ovom patriotskom nastojanju. Karlovac se daje koješta spomenuti, ali tko bi ga bioš i vodio u podpomaganju obdičenickih podhvata, bio bi nepravredan. Karlovac, koji je u više zgodna pokazan, da znade pomoći, kad ga ljubav, prava ljubav ostabišno zove, zasvjeđiti da sigurno i ovaj put, kako ozbiljno shvaćate pravu rodoljubiju pregnute. Tim više se je tomu od njego nadati, da pruži hrvatski patriots, koji je pristupio društvu kao član utomoljitoj — zapisavši mu svetu od 150. for. Zaista lep prinos i dokaz rodoljubne poštovnosti. A drugadije nalazi se slabog.

No nadajmo se, da će gosp. sabirac biti odzeta za svoj trud bolje nagradjen. Sto više, od Karlovačan je odrekivati, da neće biti zadužiti u ovom patriotskom nastojanju. Karlovac se daje koješta spomenuti, ali tko bi ga bioš i vodio u podpomaganju obdičenickih podhvata, bio bi nepravredan. Karlovac, koji je u više zgodna pokazan, da znade pomoći, kad ga ljubav, prava ljubav ostabišno zove, zasvjeđiti da sigurno i ovaj put, kako ozbiljno shvaćate pravu rodoljubiju pregnute. Tim više se je tomu od njego nadati, da pruži hrvatski patriots, koji je pristupio društvu kao član utomoljitoj — zapisavši mu svetu od 150. for. Zaista lep prinos i dokaz rodoljubne poštovnosti. A drugadije nalazi se slabog.

Ovakvo piše dječao karlovačko, „Svjetlost“. Morskoj pša uvođio je ovih dana u dragi. Jeleno kod Sonja ribar Vinko Ferković. Pas je mjerio 8 metra i 80 cent. u duljini. Parobrod „Vonimir“ dovozao ga na Rieku. Štrelni ribar dobiti će nagradu oprediojenu u tu arhivu od pomočnika vlasti u Rieci.

Ovakvo piše dječao karlovačko, „Svjetlost“. Morskoj pša uvođen. Prijatelj nam javlja iz Italije, da je napokon uhranjen djak-varalica Niko Linic radi provare u Esto. S njim se nalazi u rukuh pravde i vredna mu drugarica.

Obratio na vlast o toj varalici, priobčeno u 85. broju našoga lista, primiamo silodno redko:

„U broju 85. dana 31. avgusta t. g. dječao sam u očenjenom listu „Naša Sloga“, da je nekakvi niti ne imam, i da je ayo, što on priopoveda toli u mome pogledu, koli u pogledu vojnih sinova, koji nisu bili u Mletčih ni u Rimu, niti su se ikad

Dak isjavljujem, da on nije moj nečak, jer ja nekakvi niti ne imam, i da je ayo, što on priopoveda toli u mome pogledu, koli u pogledu vojnih sinova, koji nisu bili u Mletčih ni u Rimu, niti su se ikad

